
Kjære lege, bry deg om medisinstudentene!

PERSONLIGE OPPLEVELSER

OLINE MARIE SÆTHER

oline.sether@gmail.com

Oline Marie Sæther er medisinstudent ved Universitetet i Oslo. Hun er tidligere leder for Medisinsk studentutvalg.

Forfatteren har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

Hei, du lege som leser dette, husker du hvordan det var å være student?

Selv har jeg vært medisinstudent i fem år og har mange adjektiver jeg finner passende: innholdsrikt, kaotisk. «En helt ny verden» er ikke et adjektiv, men er allikevel beskrivende. Det som gjorde at jeg tidlig tenkte at dette var studiet for meg, var følelsen av fellesskap. I begynnelsen av studietiden handlet det om fellesskapet med kullingene mine. Gjennom foreningslivet ble jeg kjent med flotte studenter på andre kull, og følelsen av fellesskap vokste. De siste årene har jeg også blitt kjent med både undervisere og de som leder studiet – de fleste utdannede leger. Noen har tatt meg varmt imot. Andre har ikke gjenkjent meg tredje gang den lille arbeidsgruppen vår møttes. I møter med ansatte har jeg tidvis blitt referert til som «studenten», og de personlige erfaringene jeg har delt, har blitt kommentert som om det var faktafeil.

Som medisinstudent er det lett å føle seg som en av mange. Vi går fra å være en elev på videregående skole med god kontakt med lærerne til kun å være et par ører i en forelesningssal. I møte med undervisere er vi først og fremst medisinstudenter, dernest en person med preferanser, navn og en bakgrunnshistorie. På studiet lærer vi hvor viktig det er å anerkjenne pasientens opplevelse. Første gang en underviser inviterte meg til en prat og jeg fikk dele egne tanker om medisinstudiets forbedringspotensial, ble jeg rørt til tårer. Jeg tror reaksjonen min handlet om at det endelig var noen som ville bruke av sin tid til å dele egne erfaringer – og som gjerne ville høre om mine.

Det handlet om at jeg for første gang siden jeg startet på universitetet, ble møtt som et menneske som hadde perspektiver det var verdt å utforske. Det handlet nok om at jeg følte meg sett.

«For første gang siden jeg startet på universitetet, ble jeg møtt som et menneske som hadde perspektiver det var verdt å utforske»

Er dette en tekst for å gi honnør til alle leger som har vist interesse for å bli kjent med meg som person og ikke bare som medisinstudent? Ja, i stor grad skriver jeg dette for å anerkjenne alle de som har gitt av seg selv i møte med meg. Men ut over å gi honnør, ønsker jeg å oppfordre flere leger til å gi litt av seg selv for å bygge relasjoner med medisinstudentene. De fleste møter jeg har hatt med leger, har vært korte og upersonlige i en student–underviser-relasjon.

Heldigvis skal det ikke mye til for å gjøre korte møter mer personlige og betydningsfulle. En underviser startet en time med å be oss seks studentene til stede om å presentere oss med navn. Han fulgte opp med å spørre om hva vi syntes om undervisningen han hadde holdt på Zoom samme morgen. Og vips fikk vi en sterk opplevelse av at denne underviseren så oss som mennesker og ikke bare studenter. Dette var også den eneste gangen det semesteret at jeg ble invitert til å presentere meg med navn i en undervisningssituasjon. Ironisk nok, all den tid vi medisinstudenter blir innprentet å starte enhver konsultasjon med å hilse på pasienter, er det sjelden vi gjennomgår hilseritualet med våre egne undervisere.

Jeg mener også dere som leger har et ansvar. Dere har alle vært i våre sko som studenter. Vi er deres framtidige kollegaer og de som skal utvikle legeyrket når dere pensjoneres. Er det ikke i legers interesse at vi har det bra i studietiden?

Det handler ikke bare om velferden til medisinstudentene. Minst like mye handler det om studiekvaliteten. Høsten 2020 signerte mer enn 300 studenter ved Universitetet i Oslo et opprop om at studiet trenger et kvalitetsløft (1). Som studenter kan vi si ifra når vi opplever at kvaliteten på studiet ikke er bra nok, men det er dere leger som stort sett underviser oss. Legeyrket er travelt, medisinstudiet er komplekst, og mange leger tenker kanskje at de ikke er kvalifisert til å mene noe om studiet. Jeg mener det motsatte: Er det noen som er kvalifisert til å mene noe, så er det leger. Alle leger har vært medisinstudenter. Vi trenger at dere backer oss, lytter til våre perspektiver og deler av egne erfaringer som student. Jeg tror det er først når universitet, studenter og leger jobber sammen at vi kan få til et skikkelig bra medisinstudium.

«Å bli sett av legene vi møter på veien, kan gjøre overgangen til legelivet så mye lettere»

Grunnleggende handler det kanskje om velferden til medisinstudentene likevel. Et godt studium legger grunnlag for medisinstudenter med overskudd – overskudd til å ta vare på seg selv, til å dyrke faget og til en gang å yte god helsehjelp til andre.

Det skal ikke mye til; en ordentlig hilserunde eller litt småpratting ut over det rent faglige i undervisningssituasjoner, vise engasjement i den undervisningen du holder selv. Studietiden er kaotisk, innholdsrik, og vi studenter blir introdusert for en helt ny – og fantastisk – verden når vi starter studiet. Å bli sett av legene vi møter på veien, kan gjøre overgangen til legelivet så mye lettere. Det skal ikke så mye til, men det kan bety så mye.

REFERENCES

1. Nær SA. 300 medisinstudenter ved UiO har skrevet under på kritisk opprop. Khrono 3.9.2020. <https://khrono.no/naer-300-medisinstudenter-ved-uio-har-skrevet-under-pa-kritisk-opprop/511922> Lest 14.2.2022.

Publisert: 23. mai 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0028
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. februar 2026.